

Dosarul nr.2ra-246/22
2-20164656-01-2ra-25022022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: O. Dvornic)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud.: M. Anton, L. Pruteanu, I. Secrieru)

ÎN C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Pogoroneț Vitalie, reprezentat de avocatul Litvinenco Igor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurco Tatiana împotriva lui Pogoroneț Vitalie, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2021, prin care s-a admis apelul declarat de Iurco Tatiana și s-a modificat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2021,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2020, Iurco Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pogoroneț Vitalie privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minor cu mama și încasarea pensie de întreținere, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat din căsătoria cu Pogoroneț Vitalie s-au născut copiii minori XXX și XXX.

Reclamanta a susținut că căsătoria a eșuat, iar la un numitor comun cu privire la modul de creștere, educare și dezvoltare a copiilor comuni, nu au ajuns și astfel cere ca domiciliu copiilor minori după divorț să fie stabilit cu mama.

Ambii copii frecventează grădinița Tech4kids, iar costul lunar constituie 6000 de lei pentru fiecare copil, iar în total suma de 12 000 de lei.

Iurco Tatiana a invocat că Pogoroneț Vitalie nu contribuie la cheltuielile necesare pentru creșterea, educarea și dezvoltarea copiilor, iar necesitățile copiilor trebuie satisfăcute .

Reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minor XXX și XXX, cu mama Iurco Tatiana și încasarea pensie de întreținere în

mărime de 7 500 lei lunar pentru fiecare copil, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2021, cererea de chemare în judecată înaintată de Iurco Tatiana, s-a admis parțial.

S-a desfăcut căsătoria încheiată între Pogoroneț Vitalie și Iurco Tatiana, înregistrată la OSC municipiul Chișinău, act de căsătorie nr.105 la 18 februarie 2017.

S-a determinat domiciliul copiilor minori XXX născută la XXX, XXX născut la XXX, cu mama Iurco Tatiana.

S-a încasat de la Pogoroneț Vitalie în beneficiul TatianeI Iurco, pensia pentru întreținere pentru copiii minori XXX și XXX, în cuantum fix, în sumă de 2 000 (două mii) lei lunar pentru fiecare, începând cu 29 martie 2021 până la atingerea majoratului de către copii.

S-a încasat din contul lui Pogoroneț Vitalie în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 440 (una mie patru sute patruzeci) lei. În rest, pretențiile au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 20 aprilie 2021, Iurco Tatiana a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2021, în partea respingerii acțiunii și adoptarea unei noi hotărâri noi de admitere integrală a pretenției privind încasarea pensiei de întreținere în mărime de 7 500 lei lunar pentru fiecare copil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2021, s-a admis apelul declarat de Iurco Tatiana.

S-a modificat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2021, în partea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, după cum urmează:

S-a majorat cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori încasat de la Pogoroneț Vitalie în beneficiul TatianeI Iurco, pentru întreținerea copiilor minori: XXX, și XXX, de la suma de 2000 (două mii) lei lunar pentru fiecare copil, la suma de 4000 (patru mii) lei pentru fiecare copil.

S-a încasat din contul lui Pogoroneț Vitalie în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 2880 lei.

Pentru a decidea astfel instanța de apel a reținut că prin stabilirea cuantumului pensiei de întreținere de 2 000 lei lunar, ar pune reclamanta într-o situație materială mai defavorabilă față de tatăl copiilor.

Copiii minori au fost lăsat în grija, întreținerea și educația exclusivă a mamei, deoarece tatăl lor nu a pretins la stabilirea domiciliul copiilor minori.

La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori, instanța a ținut cont de necesitatea păstrării aceluiași nivel de creștere și dezvoltare în același mediu și condiții de care dispuneau copiii până la desfacerea căsătoriei dintre părinți.

Ambii copiii minori XXX și XXX frecventează grădinița Centru Educațional ”Tech4kids”, fapt confirmat prin adeverința nr. 0209 din 09 februarie 2021, iar costul lunar constituie 6000 de lei pentru fiecare copil, iar în total 12 000 de lei, iar pe lângă achitarea grădiniței, copii necesită și alte cheltuieli necesare în vederea creșterii și dezvoltării într-un mediu normal și sănătos, raportate la ambii părinți.

Astfel, instanța de apel a constatat că cuantumul pensiei de întreținere încasat prin hotărârea primei instanțe în mărime de 2 000 lei lunar pentru fiecare copil, este unul minor în raport cu cheltuielile necesare unei dezvoltări armonioase și sănătoase

a copiilor minori, iar suma de 4 000 lei pentru fiecare copil, ar corespunde stării materiale și familiale a păților.

Majorând cuantumul pensiei de întreținere instanța de apel, s-a condus de art. 58 alin. (1) și art. 74 alin. (1) Codul familiei, art. 9, 18 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989.

La 11 februarie 2022, Pogoroneț Vitalie, reprezentat de avocatul Litvinenco Igor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanței.

În motivare a invocat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău, o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Concluzia instanței de apel se bazează pe probe nepertinente cauzei, iar în cadrul ședinței instanței de apel, toți participanții, inclusiv intimata a confirmat că situația de fapt este alta decât cea care a existat la data emiterii hotărârii în instanța de fond.

La momentul examinării cauzei în instanța de apel, copii minori deja frecventau creșa grădinița nr. 215, plata lunară, a acesteia creșe grădinițe, constituie în mediu 200 de lei pe lună.

Instanța de apel, a interpretat eronat prevederile art. 58 alin. (1) și art. 74 alin. (1) al Codului familiei, în raport cu materialele dosarului și situația de fapt, la data examinării cauzei.

Suma de 8000 lei lunar este una exagerată, deoarece nu dispune de surse financiare, fapt care este confirmat prin informația de la Serviciul Fiscal de Stat, precum că atât în perioada anului 2020, cât și în perioada anului 2021, recurentul nu a înregistrat careva venituri.

Unicele surse de venit care dispunea sunt acumulările efectuate de către acesta din străinătate însă, aceste acumulări dotează cu perioada anilor 2018 - 2019, care au fost plasate pe conturile copiilor minori.

Recurentul a indicat că potrivit extraselor din contul curent al copiilor minori, Iurco Tatiana a extras în numerar surse financiare destul de semnificative pe parcursul anului 2020.

În opinia recurentului, instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat normele de drept material aplicabile în speță și neîntemeiat au încasat câte 4000 de lei lunar pentru fiecare copil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 11 noiembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 11 februarie 2022, este depusă întrem legal, ținând cont că instanța de apel a expediat-o păților decizia motivată la 21 decembrie 2021.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 25 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 01 martie 2022, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 134.

Prin referința depusă la 09 martie 2022, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Buiucani a solicitat ca la examinarea recursului instanța să țină cont în exclusivitate de interesul superior al copiilor minori.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Pogorneț Vitalie, reprezentat de avocatul Litvinenco Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Pogorneț Vitalie, reprezentat de avocatul Litvinenco Igor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh